

2015. 3. szám **Psychiatric Times** MAGYAR KIADÁS

A szorongás kezelése szomatikus betegeknél

Yu Dong MD, PhD, Fatima Noorani MD, Rushi Vyas,
Chandrika Balgobin DO, Vanessa Torres-Llenza MD
és Catherine Crone MD

A szorongás az emberi létezés egyik alapvető aspektusa. Jelentkezhet válaszreakcióként egy fenyegetésként megélt helyzetre, és pszichológiai és fiziológiai tünetei egyaránt lehetnek. Rövid távon a szorongás motiváló hatású lehet, és felkészítheti az embert egy válsághelyzet kezelésére. Ha azonban a szorongás hosszabb ideig fennáll, vagy abnormális módon jelentkezik, funkciócsökkenést okozhat, és szorongásos zavar kialakulásához vezethet. A gyógyítás szempontjából a szorongás normál „coping” mechanizmusként működhet a betegség által okozott stressz kezelésében. Ha azonban mértéke meghaladja a szociális, pszichológiai vagy fiziológiai szükségleteket, akkor alkalmazkodási problémákhoz vezethet, és olyan szomatikus tünetek kialakulását eredményezheti, amelyek „distress”-t és állapotromlást okoznak.

A szorongás prevalenciája szomatikus betegeknél

A primer szorongásos zavarokkal, például generalizált szorongásos zavarral (GAD)

rendellenességgel, pánikbetegséggel, fóbiákkal vagy poszttraumás stressz szindrómával (PTSD) küzdő betegeknél az átlagosnál gyakrabban fordulnak elő bizonyos szomatikus betegségek. A National Comorbidity Survey Replication szerint a GAD prevalenciája 3,1% egy tizenkét hó-

napos időszakban, és 5,7% a teljes élettartamon vizsgálva; a pánikbetegség prevalenciája a teljes élettartamon vizsgálva 4,7%, egy tizenkét hónapos időszakban pedig 5,7% (1). Ugyanakkor a tapasztalatok

(folytatás a 14. oldalon)

Milyen hatással van egy beteg öngyilkossága az orvosára?

Tillman, Jane G. MD, PhD

Robin Williams öngyilkosságát követően, illetve a szolgálatban lévő katonáink, valamint a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű fiatalok között egyre gyakrabban előforduló öngyilkosságok után nagyobb figyelmet fordítanak a szuicidum egészségügyi és társadalmi problémáinak kérdésére. A kutatások egyöntetűen mutatják, hogy az öngyilkosságok aránya magasabb bizonyos szakmákban dolgozók között – főleg az orvosok és az ápolók körében (1). A szuicidológia egyik első úttörője, Edwin Shneidman (2) becslése szerint minden öngyilk-

kosságot végrehajtó emberre 6 olyan túlélő jut, akik komoly gyászreakcióban szenvednek. Azonban még a növekvő öngyilkossági arányok ismeretében is, az öngyilkosság statisztikai értelemben véve továbbra is ritka eseménynek számít. A legfrissebb CDC (Centers for Disease Control and Prevention) adatok azt mutatják, hogy 2011-ben 39 518 ember követett el öngyilkosságot (3).

Tény, hogy sok pszichiáter veszíti el betegét öngyilkosság miatt (4). Az öngyilkosság miatti gyász-vesztesség hasonló a más traumatikus veszteség miatt átélt

(folytatás a 22. oldalon)

Highlights

Ketamin a terápiarezisztens unipoláris depresszió kezelésében

K. Al Jurdi Rayan,
J. Mathew Sanjay

A Germanwings 9525-ös járat másodpilótájának orvosaihoz

H. Steven Moffic

Hogyan készülnek a hazai terroristák Amerikában?

Peter A. Olsson, MD